

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มีสาระสำคัญเกี่ยวข้องกับการบูรณาการ โดยกำหนดว่า “ในกรณีที่ภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทางปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดการบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ” (มาตรา ๑๐ วรรค ๑) ในทางปฏิบัติแม้ว่าจะมีความพยายามในการบริหารแบบบูรณาการในภารกิจที่มีความสำคัญหลายเรื่อง แต่ยังคงเกิดปัญหาความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติในหลายๆ ภารกิจ เป็นผลให้เป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากรเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบงบประมาณประเทศจาก “ระบบงานงบประมาณเชิงยุทธศาสตร์” สู่ “ระบบงบประมาณเชิงพื้นที่” (Arae-Based Budgeting : ABB) ซึ่งเป็นแนวคิดของการทำงานงบประมาณแบบมีส่วนร่วม (Participatory Budgeting) โดยมีการฟังเสียงประชาชนในพื้นที่ มีกระบวนการทำแผนพัฒนาจากล่างขึ้นบนตั้งแต่แผนชุมชนจนถึงแผนจังหวัด และให้หน่วยงานทั้งภูมิภาคและท้องถิ่นร่วมกันลงมือทำให้งบประมาณสามารถใช้ให้ตรงกับปัญหาความต้องการของคนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นทั้งกระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผลการใช้งบประมาณแผ่นดิน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการตนเอง การสร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาล การควบคุมพฤติกรรมนักการเมืองโดยประชาชนในพื้นที่และการบูรณาการการทำงานของหน่วย Function และหน่วย Area ที่อยู่ในพื้นที่ร่วมกัน ซึ่งตามแผนปฏิรูปกำหนดให้เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๘

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพังงาในฐานะหน่วยงานด้านสังคมที่สำคัญในการขับเคลื่อนงานด้านสังคม พิทักษ์และคุ้มครองสิทธิแก่กลุ่มเป่าหมาย เช่น เด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านสังคมจากหน่วยงานรัฐ และภาคเอกชน และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีรวมทั้งผลักดันให้เกิดการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อมุ่งสู่สังคมคุณภาพบนพื้นฐานความรับผิดชอบร่วมกัน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพังงา จึงได้จัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดพังงา ประจำปี ๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อรวบรวม วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลด้านสังคมในจังหวัดประกอบด้วยสถิติการให้บริการที่เป็นปัจจุบัน ทันท่วงที สถานการณ์ ครอบคลุมทั้งข้อมูลเชิงกลุ่มเป่าหมาย ข้อมูลเชิงประเด็น ข้อมูลจากระบบสารสนเทศของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ข้อมูลด้านสังคมจากหน่วยงานแวดล้อมกระบวนการ ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงสถานการณ์ทางสังคมตัวชี้วัดที่เป็นสากล รวมทั้งสถานการณ์ทางสังคมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และข้อเสนอแนะในการป้องกัน แก้ไขปัญหาทั้งในเชิงนโยบายและปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๒.๑ เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ และจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้น ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัดพังงา

๑.๒.๒ เพื่อคาดการณ์แนวโน้มสถานการณ์ทางสังคมและผลกระทบในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัดพังงา

๑.๒.๓ เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางสังคมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัดพังงา

๑.๓ วิธีการดำเนินงาน

๑.๓.๑ มีหนังสือชี้แจงแนวทางและกำหนดรูปแบบการจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมในระดับจังหวัด ประจำปี ๒๕๖๕

๑.๓.๒ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ดำเนินการจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด

๑.๓.๓ นำเสนอรายงานฯ ให้สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ๑ - ๑๑ เพื่อนำข้อมูลไปจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับกลุ่มจังหวัดและขับเคลื่อนโครงการระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด รวมถึงนำเสนอรายงานฯ ให้กองมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อนำข้อมูลไปจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับประเทศ

๑.๓.๔ ประชุมถอดบทเรียนการจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด ประจำปี ๒๕๖๕

๑.๓.๕ เผยแพร่และประชาสัมพันธ์การนำไปใช้ประโยชน์ผ่านช่องทางต่าง ๆ

๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๔.๑ มีข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมระดับพื้นที่ที่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถใช้ประโยชน์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสังคม

๑.๔.๒ หน่วยงานระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัด สามารถนำข้อมูลในพื้นที่ไปใช้ในการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ ในการคุ้มครอง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาทางสังคมในระดับพื้นที่ และหน่วยงานระดับกระทรวง สามารถนำข้อมูลในภาพรวมไปใช้ประโยชน์วิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาทางสังคมที่สำคัญและกำหนดนโยบาย แผนงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมภาพรวมต่อไป

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดพังงา

๒.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

ตารางที่ ๑ แสดงที่ตั้งและอาณาเขตพื้นที่จังหวัดพังงา

จังหวัด	พื้นที่		จำนวนประชากร (คน)	ความหนาแน่น ของประชากร (ตร.กม./คน)
	ตารางกิโลเมตร	ไร่		
พังงา	๔,๑๗๐.๘๘๕	๒,๖๐๖,๘๐๓.๑๓	๒๖๗,๘๑๐	๖๔.๒๐
รวม	๔,๑๗๐.๘๘๕	๒,๖๐๖,๘๐๓.๑๓	๒๖๗,๘๑๐	๖๔.๒๐

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

๒.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดพังงา เป็นภูเขาสลับซับซ้อน ทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้มีชายฝั่ง ทะเลยาวประมาณ ๒๓๙.๒๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้เป็นป่าไม้ประเภทไม้ผลัดใบ มีชนิดป่าที่สำคัญได้แก่ป่า ดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายหาด สำหรับบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน ตามชายฝั่งทะเลจะมีป่าชายหาดเกือบตลอด พื้นที่ประกอบด้วยเกาะประมาณ ๑๐๕ เกาะ และมีเกาะอยู่ในทะเลอันดามันจำนวนมาก เช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์และหมู่เกาะสิมิลัน

๒.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

เนื่องจากพังงาเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และมีฝนตกชุกในฤดูฝนเพราะอยู่ทางด้านรับลม จึงได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดผ่านมหาสมุทรอินเดียและทะเลอันดามันอย่างเต็มที่ สวนฤดูหนาวอากาศไม่หนาวมากเพราะอยู่ไกลจากอิทธิพลของอากาศหนาวพอสมควร และบางครั้งอาจมีฝนตกได้เนื่องจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทยนำความชื้นจากทะเลเขาปกคลุมทำให้มีฝนตก แต่มีปริมาณน้อยกว่าจังหวัดที่อยู่ทางด้านตะวันออกของภาคใต้

๒.๔ ข้อมูลการปกครอง

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนเขตการปกครองพื้นที่จังหวัดพังงา

(หน่วย:แห่ง)

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
พังงา	๘	๔๘	๓๒๑	๑	-	๒	๑๓	๓๖
รวม	๘	๔๘	๓๒๑	๑	-	๒	๑๓	๓๖

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากตารางที่ ๒.๔ แสดงจำนวนเขตการปกครองในจังหวัดพังงา มีพื้นที่ทั้งหมด ๘ อำเภอ ๔๘ ตำบล ๓๒๑ หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๕๒ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๖ แห่ง โดยอำเภอที่มีพื้นที่

ทางการปกครองมากที่สุดคือ อำเภอเมือง มีจำนวนทั้งสิ้น ๙ ตำบล ๔๒ หมู่บ้าน และอำเภอที่มีจำนวนพื้นที่ทางการปกครองน้อยที่สุดคือ อำเภอเกาะยาว มีจำนวนทั้งสิ้น ๓ ตำบล ๑๘ หมู่บ้าน

๒.๕ ด้านประชากร

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ จำแนกตามเพศ จังหวัดพังงา

(หน่วย : คน)

จังหวัด	อายุ ๐-๑๗ ปี			อายุ ๑๘ - ๒๕ ปี			อายุ ๒๖ - ๕๙ ปี			อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
พังงา	๓๑,๐๕๔	๒๙,๒๕๓	๖๐,๓๐๗	๑๔,๒๔๖	๑๓,๕๙๑	๒๗,๘๓๗	๖๕,๖๗๙	๖๔,๘๔๕	๑๓๐,๕๒๔	๒๒,๖๗๑	๒๖,๔๗๑	๔๙,๑๔๒
รวม	๓๑,๐๕๔	๒๙,๒๕๓	๖๐,๓๐๗	๑๔,๒๔๖	๑๓,๕๙๑	๒๗,๘๓๗	๖๕,๖๗๙	๖๔,๘๔๕	๑๓๐,๕๒๔	๒๒,๖๗๑	๒๖,๔๗๑	๔๙,๑๔๒

ที่มา: ระบบสถิติทางทะเบียน กรมการปกครอง ข้อมูล ณ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลประชากรในเขตพื้นที่จังหวัดพังงา พบว่า ในปี ๒๕๖๕ มีจำนวนลดลงจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๐.๒๘ จำนวนประชากรทั้งสิ้น ๒๖๗,๘๑๐ คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๑๓๓,๖๕๐ คน เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๓๔,๑๖๐ คน ประชากรส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง ๒๖ - ๕๙ ปี จำนวน ๑๓๐,๕๖๓ คน โดยอำเภอที่มีประชากรอาศัยอยู่มากที่สุดคือ อำเภอตะกั่วป่า จำนวน ๔๙,๙๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๖ รองลงมาคือ อำเภอท้ายเหมือง จำนวน ๔๘,๕๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๓ ส่วนอำเภอที่มีประชากรอาศัยอยู่น้อยที่สุดคือ อำเภอกะปง จำนวน ๑๔,๓๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๖ ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๒.๖ ด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และข้อมูลชาติพันธุ์

ด้านศาสนาและชาติพันธุ์

ประชากรในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย รองลงมาคือเชื้อชาติจีน มีคนต่างด้าวสัญชาติพม่า และมอญ ที่เดินทางมาทำงานเป็นผู้ใช้แรงงานส่วนหนึ่ง สำหรับชนกลุ่มน้อยในจังหวัดพังงามีกลุ่มเดียวคือ ชาวไทยใหม่ (ชาวเลหรือชาวน้ำ) ซึ่งอาศัยอยู่กระจัดกระจายตามชายฝั่งทะเลและเกาะในอ่าวพังงามีความเป็นอยู่อย่างสันโดษและประกอบอาชีพประมง ส่วนมากสื่อสารภาษาไทยได้ จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. ๒๕๔๓ พบว่าประชากรในจังหวัดพังงานับถือศาสนาพุทธ ประมาณ ๗๖.๓๐ เปอร์เซ็นต์นับถือศาสนาอิสลามประมาณ ๒๓.๒๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาอื่น ๆ เช่น ศาสนาคริสต์

สังคมและวัฒนธรรม

ลักษณะทางสังคมส่วนใหญ่เป็นสังคมปิดไม่ค่อยมีความเคลื่อนไหวทาง สังคมมากนัก อาชีพที่สำคัญคือการทำสวนยางพาราและการทำสวนผลไม้ รองลงมาคือ การประมง การค้า และการบริการ การผลิตและกรรมกรตลอดจนการรับจ้างทั่วไป

สภาพทางสังคมในจังหวัดพังงาเป็นสังคมเกษตรกรรม เพราะอาชีพหลักคือการเกษตร ความเป็นอยู่ของชาวพังงาเป็นแบบเรียบง่าย ไม่นิยมความฟุ้งเฟ้อ สถานบริการหรือสถานบันเทิงในจังหวัดพังงามีน้อยคนพังงาชอบทำอาหารรับประทานเองที่บ้าน หรือสังสรรค์กันในกลุ่มญาติพี่น้อง ไม่นิยมเที่ยวนอกบ้าน เนื่องจากอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประชาชนในจังหวัดพังงา ไม่นิยมการเป็นลูกจ้างของคนอื่น

ประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญ

- ประเพณีวันสารทเดือนสิบ เป็นประเพณีทำบุญ เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ทุกปีเมื่อถึงวันสารทเดือนสิบ (แรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐) ชาวบ้านในชุมชนจะชักชวนญาติพี่น้องไปวัดเพื่อร่วมกันทำบุญอุทิศส่วนกุศลไป ให้บรรพชนที่ล่วงลับไปแล้ว นำอาหารคาวหวาน ไปถวายพระที่วัด ฟังพระธรรมเทศนา และถวายภัตตาหารเพลแด่พระภิกษุ จากนั้นก็จะนำอาหารส่วนหนึ่งใส่กระตุงเปรต นำไปตั้งในสถานที่ที่ทางวัดได้จัดเตรียมไว้ให้เพื่อเป็นการเซ่นไหว้วิญญาณ ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว จากนั้นจะนำอาหารส่วนหนึ่งไปแจกชาวไทยใหม่ (ชาวเล)

- ประเพณีกินเจ ประเพณีกินเจหรือประเพณีกินผักเป็นประเพณีเก่าแก่ประเพณีหนึ่งของชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดพังงา ในระหว่างวันแรม ๑-๙ ค่ำ เดือน ๑๑ จะถือศีลกินเจหยุดกินเนื้อสัตว์ทุกชนิดเพื่อละเว้นการทำบาป

- ประเพณีปล่อยเต่า (ประเพณีอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล) วัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเลซึ่งเป็นสัตว์หายาก ที่ขึ้นมาวางไข่บนหาดทรายชายทะเลของอำเภอท้ายเหมืองเป็นประจำ โดยจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑-๑๐ มีนาคมของทุกปี ณ บริเวณหาดท้ายเหมือง ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง

- ประเพณีลอยแพ จะทำกันปีละหนึ่งครั้งในราวเดือน ๑๒ ของทุกปี เมื่อจะถึงกำหนดวันลอยแพ ชาวบ้านจะไปช่วยกันตัดไม้ไผ่มาต่อเป็นแพ โดยให้แพมีขนาดใหญ่พอที่จะบรรจุสิ่งของได้แล้วจัดตกแต่งประดับประดาให้สวยงาม ใส่เล็บ เส้นผม และสิ่งของต่าง ๆ จากนั้นจะนำแพไปทำพิธีสวดสมโภช ในวันรุ่งขึ้นก็จะช่วยกันนำแพไปลอยที่ชายหาดหรือแหล่งน้ำในหมู่บ้าน ก่อนลอยแพจะมีการแสดงธรรม ถวายภัตตาหารเพลแก่พระภิกษุ และร่วมกันรับประทานอาหาร

- พิธีกรรมที่สำคัญ ประชาชนในจังหวัดพังงามีการประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อที่สืบทอดกันมา ตั้งแต่บรรพบุรุษหลายแบบอย่างที่สำคัญ ได้แก่ การตั้งศาลพระภูมิ ศาลเจ้าที่ (หลาพ่อตา) คนพังงามีความเชื่อกันว่าแผ่นดินทุกแห่งมี พระภูมิเจ้าที่สิงสถิตอยู่ การเข้าไปอยู่อาศัยต้องให้ความเคารพยำเกรงไม่ลบหลู่ และควรมีการตั้งศาลเพื่อเป็นที่สิงสถิตของพระภูมิเจ้าที่ พระภูมิเจ้าที่ที่จะช่วยปกป้องรักษาคุ้มครองให้พ้นจากภัยอันตรายทั้งปวง โดยเรียกการตั้งศาลเจ้าที่ว่าตั้งหลาพ่อตา (คำว่า “หลาพ่อตา เป็นภาษาถิ่นใต้ที่กร่อนมาจากคำว่า “ศาลา” หรืออีกนัยหนึ่งหมายถึง “ศาล” นั่นเอง)

๒.๗ ด้านสาธารณสุข

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนหน่วยบริการสาธารณสุข ภาครัฐและภาคเอกชน จังหวัดพังงา

(หน่วย: แห่ง)

จังหวัด	โรงพยาบาลสังกัดภาครัฐ (แห่ง)					โรงพยาบาลสังกัดเอกชน (แห่ง)
	รพศ.	รพท.	รพช.	รพ.สต.	อื่น ๆ	
พังงา	-	๒	๗	๖๔	-	-
รวม	-	๒	๗	๖๔	-	-

ที่มา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา พบว่า มีจำนวนหน่วยบริการสาธารณสุขในเขตพื้นที่จังหวัดพังงาทั้งสิ้น ๗๘ แห่ง แบ่งออกเป็นโรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) จำนวน ๒ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) จำนวน ๗ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๖๔ แห่ง ทั้งนี้จากการเปรียบเทียบจำนวนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) กับจำนวนตำบลทั้งหมดในพื้นที่จังหวัดพังงา พบว่า บางตำบลมี

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) มากกว่า ๑ แห่ง ดังนั้น แสดงให้เห็นว่าประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขเบื้องต้นในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนประชากรต่อแพทย์จังหวัดพังงา

(หน่วย : คน)

จังหวัด	แพทย์	ประชากร	ประชากรต่อแพทย์
พังงา	๑๐๘	๒๖๗,๘๑๐	๒,๔๗๙.๗๒
รวม	๑๐๘	๒๖๗,๘๑๐	๒,๔๗๙.๗๒

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลพบว่า แพทย์ในพื้นที่จังหวัดพังงา มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๘ คน คิดเป็นสัดส่วนจำนวนประชากร ๒,๔๗๙ คนต่อแพทย์ ๑ คน แสดงให้เห็นว่าแพทย์หนึ่งคนยังคงต้องรับภาระหนักในการดูแลรักษาคนไข้

ตารางที่ ๖ แสดงสาเหตุการตาย ๕ อันดับแรกจากโรคต่างๆ จังหวัดในเขตพื้นที่จังหวัดพังงา

(หน่วย:คน)

จังหวัด	โรคมะเร็งและเนื้องอกทุกชนิด	โรคความดันเลือดสูงและโรคหลอดเลือดในสมอง	อุบัติเหตุ เหตุการณ์ที่ไม่สามารถระบุเจตนาและปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุการตาย	โรคปอดอักเสบและโรคอื่นๆของปอด	โรคหัวใจ
พังงา	๓๐๖	๑๖๐	๑๓๙	๑๑๘	๑๑๕
รวม	๓๐๖	๑๖๐	๑๓๙	๑๑๘	๑๑๕

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูล แสดงสาเหตุการตายจากโรคต่างๆ ในเขตพื้นที่จังหวัดพังงา พบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นประชากรเพศชายมากกว่าหญิง โดยโรคที่เป็นสาเหตุการตายมากที่สุดคือ โรคมะเร็งและเนื้องอก มีจำนวน ๓๐๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๒ ของสาเหตุการตายทั้งหมด รองลงมาคือ โรคความดันเลือดสูงและโรคหลอดเลือดในสมอง จำนวน ๑๖๐ คน อุบัติเหตุ จำนวน ๑๓๙ คน โรคปอดอักเสบและโรคอื่นๆของปอด จำนวน ๑๑๘ คน และโรคหัวใจ จำนวน ๑๑๕ คน

๒.๘ ด้านการศึกษา

ตารางที่ ๗ สถานศึกษาในระบบ นอกระบบ จำแนกรายสังกัด จังหวัดพังงา ปีการศึกษา ๒๕๖๔

(หน่วย:จำนวน:แห่ง)

จังหวัด	รายการสถานศึกษา (แห่ง)							รวม
	ในระบบ						นอก	
	สพฐ.	เอกชน	อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา	ท้องถิ่น	สำนักพุทธ ฯ	ระบบ	
พังงา	๑๔๘	๑๕	๔	๑	๑๗	-	๘	๑๙๓
รวม	๑๔๘	๑๕	๔	๑	๑๗	-	๘	๑๙๓

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลด้านสถานศึกษา แสดงจำนวนสถานศึกษาในจังหวัดพังงาทั้งหมด ๑๙๓ แห่ง โดยมีจำนวนสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มากที่สุด จำนวน ๑๔๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๖๘ ของจำนวนสถานศึกษาทั้งหมด รองลงมาคือ สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน ๑๗ แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน ๑๕ แห่ง สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) จำนวน ๘ แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จำนวน ๔ แห่ง และสังกัดระดับอุดมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง ตามลำดับ

ตารางที่ ๘ จำนวนนักเรียนนักศึกษาในระบบ จำแนกตามระดับชั้น ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

(หน่วย:คน)

จังหวัด	ระดับการศึกษา (คน)							
	อนุบาล	ประถม	ม.ต้น	ม.ปลาย	ปวช.	ปวส.	ป.ตรี	รวม
พังงา	๗,๖๔๕	๒๓,๐๐๕	๑๐,๒๘๓	๗,๔๓๕	๒,๑๒๐	๑,๐๓๘	๕๙๓	๕๒,๑๑๙
รวม	๗,๖๔๕	๒๓,๐๐๕	๑๐,๒๘๓	๗,๔๓๕	๒,๑๒๐	๑,๐๓๘	๕๙๓	๕๒,๑๑๙

ที่มา : สนง.ศึกษาธิการจังหวัดพังงา/สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษาพังงา/สนง.เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง/
สนง.อาชีวศึกษาจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลด้านการศึกษา แสดงจำนวนนักเรียนในระบบตามระดับชั้น พบว่า มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ ๘๑.๗๔ ของประชากรที่อยู่ในวัยกำลังศึกษา โดยจำนวนนักเรียนนักศึกษาในระดับประถมศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๔ ของจำนวนนักเรียนนักศึกษาทั้งหมด รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗๓ และระดับชั้นที่มีจำนวนนักเรียนศึกษาน้อยที่สุดคือระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๔ โดยหลังจากจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีนักเรียนที่ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๗๐ ของจำนวนนักเรียนระดับประถมศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ ๙ จำนวนผู้เรียนนอกระบบโรงเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

จังหวัด	ปีการศึกษา				
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
พังงา	-	๒,๗๓๘	๒,๖๗๕	๒,๗๖๖	๒,๕๗๙
รวม	-	๒,๗๓๘	๒,๖๗๕	๒,๗๖๖	๒,๕๗๙

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลผู้เรียนนอกระบบการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) พบว่า ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๖.๗๖ และคิดเป็นร้อยละ ๔.๙๕ ของนักเรียนนักศึกษาในระบบทั้งหมด

ตารางที่ ๑๐ จำนวนนักเรียนออกกลางคันระดับประถมศึกษา - มัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

(หน่วย:คน)

จังหวัด	ปีการศึกษา				
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
พังงา	-	๔๖	๒๕๐	๓๔๒	๓๒๕
รวม	-	๔๖	๒๕๐	๓๔๒	๓๒๕

ที่มา : : สنج.ศึกษาธิการจังหวัดพังงา/สจนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษาพังงา/สจนง.เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต
ระนอง/สจนง.อาชีวศึกษาจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลนักเรียนออกกลางคันระดับประถมศึกษา - มัธยมศึกษาตอนปลาย มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ แต่ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ ลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๓

๒.๙ ด้านแรงงาน

ตารางที่ ๑๑ ภาพการณ์มีงานทำของประชากรในจังหวัดพังงา ไตรมาส ๑ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๕)

(หน่วย:คน)

จังหวัด	กำลังแรงงานในปัจจุบัน		กำลังแรงงานที่รอ ฤดูกาล	ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน		
	ผู้มีงานทำ	ผู้ว่างงาน		ทำงานบ้าน	เรียนหนังสือ	อื่นๆ
พังงา	๑๔๓,๔๘๗	๕,๓๔๔	๓๙	๒๙,๒๓๗	๑๕,๒๑๔	๕,๕๙๖
รวม	๑๔๓,๔๘๗	๕,๓๔๔	๓๙	๒๙,๒๓๗	๑๕,๒๑๔	๕,๕๙๖

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูล แสดงสภาวะการณ์มีงานทำของประชากรในจังหวัดพังงา พบว่า ผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๔๓,๔๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๘๒ ของจำนวนประชากรวัยแรงงานทั้งหมด โดยผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘๘ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด โดยมีผู้ว่างงาน จำนวน ๕,๓๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๐ ของจำนวนประชากรวัยแรงงานทั้งหมด และมีจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๘ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

ตารางที่ ๑๒ จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔ ของจังหวัดพังงา

(หน่วย: คน)

จังหวัด	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
พังงา	๒๔,๓๓๑	๒๗,๑๖๐	๒๕,๒๐๗	๒๓,๕๙๖	๒๖,๖๗๕
รวม	๒๔,๓๓๑	๒๗,๑๖๐	๒๕,๒๐๗	๒๓,๕๙๖	๒๖,๖๗๕

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ พบว่า มีจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการทำงานในปี พ.ศ.๒๕๖๔ มากกว่าปี พ.ศ.๒๕๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕๔ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการทำงานมากที่สุด มากกว่าปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๒

๒.๑๐ ด้านที่อยู่อาศัย

ตารางที่ ๑๓ แสดงจำนวนชุมชนผู้มีรายได้ต่ำของจังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๖๕

(หน่วย:แห่ง/คน)

จังหวัด	จำนวนชุมชน	ชุมชนแออัด		ชุมชนเมือง		ชุมชนชานเมือง		จำนวนบ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร
		ชุมชน	ครัวเรือน	ชุมชน	ครัวเรือน	ชุมชน	ครัวเรือน			
พังงา	๙๓	๘	๕๕๕	๗	๘๑๘	๗๘	๒๙๓	-	๑,๖๖๖	-
รวม	๙๓	๘	๕๕๕	๗	๘๑๘	๗๘	๒๙๓	-	๑,๖๖๖	-

ที่มา : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน สำนักงานภาคใต้ ข้อมูล ณ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลแสดงจำนวนชุมชนผู้มีรายได้ต่ำของจังหวัดพังงา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นชุมชนชานเมือง คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๘๗ ชุมชนแออัดคิดเป็นร้อยละ ๘.๖๐ ส่วนชุมชนเมืองมีเพียงร้อยละ ๗.๕๓ โดยชุมชนเมืองมีจำนวนครัวเรือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๑๐ รองลงมาคือชุมชนแออัด คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๑

๒.๑๑ ด้านเศรษฐกิจและรายได้

ผลิตภัณฑ์มวลรวม

ตารางที่ ๑๔ แสดงการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา

(หน่วย:ร้อยละ)

จังหวัด	อัตราการขยายตัว GPP (ร้อยละ)		
	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
พังงา	๕.๙๘	-	-

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลแสดงการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในพื้นที่จังหวัดพังงา พบว่า ในปี ๒๕๖๒ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมมีจำนวนลดลงจากปี ๒๕๖๑

ตารางที่ ๑๕ แสดงผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี ๒๕๖๒

จังหวัด	บาทต่อปี
พังงา	๓๓๓,๐๑๕

ที่มา: ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๖๔ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/สทศ. สถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูล พบว่า ในปี ๒๕๖๒ มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) จำนวน ๓๓๓,๐๑๕ บาทต่อปี เป็นลำดับที่ ๑๑ ของประเทศ

ตารางที่ ๑๖ แสดงรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือนของจังหวัดพังงา พ.ศ.๒๕๖๐ -๒๕๖๔

(หน่วย:บาท)

จังหวัด	๒๕๖๐	๒๕๖๒	๒๕๖๔
พังงา	๒๘,๘๔๒	๒๔,๖๓๒	๒๒,๔๔๔

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลแสดงรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนในแต่ละปีลดลง โดยในปี ๒๕๖๒ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๘ และปี ๒๕๖๔ ลดลงจากปี ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๕

ตารางที่ ๑๗ แสดงหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

(หน่วย:บาท)

จังหวัด	วัตถุประสงค์ของการกู้ยืม	๒๕๖๐	๒๕๖๒	๒๕๖๔
พังงา	หนี้สินทั้งสิ้น	๑๓๑,๖๔๖	๗๓,๕๕๔	๑๑๔,๖๘๙
	เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน	๖๒,๘๓๙	๕๒,๖๖๕	๖๙,๐๓๒
	เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่ การเกษตร	๔,๖๘๖	๕,๑๑๘	๑๐,๔๔๓
	เพื่อใช้ทำการเกษตร	๓๑,๕๔๒	๓,๔๖๖	๖,๓๗๕
	เพื่อใช้ในการศึกษา	๕๑๕	๓๖	๔,๙๖๓
	เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน	๓๒,๐๖๔	๑๒,๑๔๐	๒๐,๘๕๑
	อื่นๆ	-	๑๒๙	๓,๐๒๖

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลหนี้สินต่อครัวเรือนปี ๒๕๖๔ จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ พบว่า จำนวนหนี้สินต่อครัวเรือน ปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๙๒ โดยวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมส่วนใหญ่เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๑๙ รองลงมาคือ เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘ เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร ร้อยละ ๙.๑๑ เพื่อใช้ทำการเกษตร ร้อยละ ๕.๕๖ เพื่อใช้ในการศึกษา ร้อยละ ๔.๓๓ และเพื่อใช้ในด้านอื่นๆ ร้อยละ ๒.๖๔ ตามลำดับ

๒.๑๒ ด้านภาคีเครือข่าย

ตารางที่ ๑๘ แสดงจำนวนองค์กรภาคีเครือข่าย

(หน่วย : แห่ง)

องค์กร	จำนวน
องค์กรสาธารณประโยชน์ ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม	๓๗
องค์กรสวัสดิการชุมชน ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม	๕๒
กองทุนสวัสดิการสังคม	๕๒
สภาเด็กและเยาวชน	๖๐
สภาองค์กรคนพิการ	๑
ศูนย์บริการคนพิการทั่วไป	๒๒

ตารางที่ ๑๘ แสดงจำนวนองค์กรภาคีเครือข่าย (ต่อ)

(หน่วย : คน)

องค์กร	จำนวน
ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริมอาชีพของผู้สูงอายุ (ศพอส.)	๑๗
ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.)	๔๘
ศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบล (ศชส.ต.)	๕๑
อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.)	๑,๙๖๙
ข้อมูลคลังปัญญาผู้สูงอายุ	๒๗๗

ที่มา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูล พบว่า มีองค์กรด้านการจัดสวัสดิการสังคมจำนวน ๑๔๑ องค์กร เครือข่ายด้านเด็กจำนวน ๖๐ แห่ง องค์กรด้านคนพิการจำนวน ๒๓ แห่ง องค์กรด้านผู้สูงอายุจำนวน ๑๗ แห่ง และเครือข่ายด้านผู้สูงอายุจำนวน ๒๗๗ คน องค์กรด้านครอบครัวครอบคลุมพื้นที่ในทุกตำบล จำนวน ๔๘ แห่ง และมีเครือข่ายอาสาสมัคร อพม. จำนวน ๑,๙๖๙ คน

ส่วนที่ ๓

สถานการณ์กลุ่มเป้าหมายทางสังคมระดับจังหวัดพังงา

๓.๑ กลุ่มเด็ก (อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี บริบูรณ์)

ตารางที่ ๑๙ แสดงสถานการณ์เด็ก จังหวัดพังงา

(หน่วย:คน)

จังหวัด	จำนวน กลุ่มเป้าหมาย ทั้งหมด	(๑) เด็กที่ได้รับ เงิน อุดหนุน เพื่อการ เลี้ยงดูเด็ก แรกเกิด	(๒) *เด็กที่มี พฤติกรรม ไม่ เหมาะสม	(๓) เด็กที่ถูก ทารุณกรรม ทางร่างกาย จิตใจและ ทางเพศที่มี การ ดำเนินคดี	(๔) เด็กที่อยู่ ในครอบครัว เลี้ยง เดี่ยว	(๕) เด็กที่ ตั้งครรภ์ ก่อนวัย อันควร	(๖) ** เด็กนอก ระบบ	(๗) ***เด็ก ไร้ สัญชาติ
พังงา	๑,๒๖๕	๑,๐๔๖	๖๖	๓	-	๖๓	๘๗	-
รวม	๑,๒๖๕	๑,๐๔๖	๖๖	๓	-	๖๓	๘๗	-

หมายเหตุ *เด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หมายถึง

- ๑) ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่และติดสารเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า ยาอี สารระเหย กัญชา เป็นต้น
- ๒) มั่วสุมและทำความรำคาญให้กับชาวบ้าน
- ๓) ติดเกมส์ และเล่นการพนันต่าง ๆ
- ๔) มีพฤติกรรมทางเพศ
- ๕) อื่น ๆ (ระบุ)

**เด็กนอกระบบ หมายถึง เด็กที่มีอายุอยู่ในช่วงที่ต้องเข้าเรียนในสถานศึกษา แต่ไม่มีโอกาสเข้าเรียนหรือเคยเข้าเรียนแล้ว มีเหตุต้องออกจากสถานศึกษาไปกลางคัน ไม่ได้กลับเข้ามาเรียนอีก (UNESCO, ๒๐๑๙)

***เด็กไร้สัญชาติ หมายถึง เด็กที่ไม่มีสัญชาติใดเลย (ไม่ว่าจะเป็นสัญชาติไทยหรือสัญชาติรัฐใดๆ) แต่อาจได้รับการระบุตัวตนทางกฎหมายในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เช่น ได้รับการจดทะเบียนการเกิด ได้ขึ้นทะเบียนเป็นบุคคลไร้สัญชาติในกลุ่มต่าง ๆ

แหล่งที่มาของข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

- (๑) เด็กที่ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด .
- (๒) เด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด .
- (๓) เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกายจิตใจและทางเพศที่มีการดำเนินคดี ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด .
- (๔) เด็กที่อยู่ในครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด .
- (๕) เด็กที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรและไม่พร้อมในการเลี้ยงดู ที่มาจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- (๖) เด็กนอกระบบ ข้อมูลจากสำนักงานสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด
- (๗) เด็กไร้สัญชาติ ข้อมูลจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

จากตารางแสดงสถานการณ์ด้านเด็ก อายุแรกเกิด - ไม่เกิน ๑๘ ปี ในจังหวัดพังงา มีจำนวน ๖๐,๔๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑,๐๔๖ คน จากจำนวนผู้ได้รับเงินอุดหนุนทั้งหมด ๑๑,๘๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๗๗ ของ

ประชากรเด็กอายุแรกเกิด - ๖ ปี โดยมีเด็กที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวน ๖๓ คน และมีเด็กนอกระบบ จำนวน ๘๗ คน

๓.๒ กลุ่มเยาวชน (อายุ ๑๘-๒๕ ปี)

ตารางที่ ๒๐ แสดงสถานการณ์เยาวชน จังหวัดพังงา

(หน่วย:คน)

จังหวัด	จำนวนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด	(๑) **เยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	(๒) เยาวชนที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกายจิตใจและทางเพศ
พังงา	๖๖	๖๖	-
รวม	๖๖	๖๖	-

หมายเหตุ *เยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หมายถึง

- ๑) ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่และติดสารเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า ยาไอ้ สารระเหย กัญชา เป็นต้น
- ๒) มั่วสุมและทำความรำคาญให้กับชาวบ้าน
- ๓) ติดเกมส์ และเล่นการพนันต่าง ๆ
- ๔) มีพฤติกรรมทางเพศ
- ๕) อื่น ๆ (ระบุ)

แหล่งที่มาของข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

- (๑) เยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
- (๒) เยาวชนที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกายจิตใจและทางเพศ ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

จากตารางที่ ๒๐ แสดงสถานการณ์ด้านเยาวชน จำนวน ๒๗,๘๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓๙ ของประชากรทั้งหมด โดยประเด็นที่พบมากที่สุดคือ เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน ๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๔ ของจำนวนเยาวชนทั้งหมด

๓.๓ กลุ่มสตรี (หญิงที่มีอายุ ๒๕ปี-๕๙ปี)

ตารางที่ ๒๑ แสดงสถานการณ์กลุ่มสตรี จังหวัดพังงา

(หน่วย:คน)

จังหวัด	จำนวนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด	(๑) สตรีที่ถูกละเมิดทางเพศ	(๒) สตรีที่ถูกทำร้ายร่างกาย จิตใจ	(๓) แม่เลี้ยงเดี่ยวฐานะยากจน	(๔) สตรีที่ถูกเลิกจ้าง/ตกงาน
พังงา	๒๐๖	-	๗	-	๑๙๙
รวม	๒๐๖	-	๗	-	๑๙๙

หมายเหตุ แหล่งที่มาของข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

- (๑) สตรีที่ถูกละเมิดทางเพศ ที่มาจาก.....-.....
- (๒) สตรีที่ถูกทำร้ายร่างกาย จิตใจ ที่มาจากศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจังหวัดพังงา
- (๓) แม่เลี้ยงเดี่ยวฐานะยากจนที่ต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง ที่มาจาก.....-.....
- (๔) สตรีที่ถูกเลิกจ้าง/ตกงาน ที่มาจากสำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

จากตารางที่ ๒๑ แสดงสถานการณ์ด้านสตรี มีจำนวน ๖๔,๘๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๑ ของจำนวนประชากรทั้งหมด พบว่า ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ สตรีที่ถูกเลิกจ้าง/ตงงาน จำนวน ๑๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๑ รองลงมาคือ สตรีถูกทำร้ายร่างกาย จิตใจ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑ ของจำนวนสตรีทั้งหมด

๓.๔ กลุ่มครอบครัว

ตารางที่ ๒๒ แสดงสถานการณ์กลุ่มครอบครัวจังหวัดพังงา

(หน่วย:ครอบครัว)

จังหวัด	จำนวนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด	(๑) ครอบครัวที่จดทะเบียนสมรส	(๒) ครอบครัวหย่าร้าง	(๓) ครอบครัวที่มีคนในครอบครัวกระทำ ความรุนแรงต่อกัน	(๔) ครอบครัวยากจน
พังงา	๒๕,๕๗๘	๘๑๙	๓๙๔	๘	๒๔,๓๕๗
รวม	๒๕,๕๗๘	๘๑๙	๓๙๔	๘	๒๔,๓๕๗

หมายเหตุ แหล่งที่มาของข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

(๑) ครอบครัวที่จดทะเบียนสมรส ที่มาจากที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา

(๒) ครอบครัวหย่าร้าง ที่มาจากที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา

(๓) ครอบครัวที่มีคนในครอบครัวกระทำความรุนแรงต่อกัน ที่มาจากศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจังหวัดพังงา

(๔) ครอบครัวยากจน ที่มาจากฐานข้อมูล TP MAP

จากตารางที่ ๒๒ แสดงสถานการณ์ด้านครอบครัวในจังหวัดพังงา โดยมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑๒๑,๑๙๑ ครัวเรือน โดยประเด็นที่พบมากที่สุดคือ ครอบครัวยากจน จำนวน ๒๔,๓๕๗ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๐ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด รองลงมาคือ ครอบครัวหย่าร้าง จำนวน ๓๙๔ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๓ และครอบครัวที่มีคนในครอบครัวกระทำความรุนแรงต่อกัน จำนวน ๘ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑

๓.๕ กลุ่มผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ปีขึ้นไป)

ตารางที่ ๒๓ แสดงสถานการณ์ผู้สูงอายุ จังหวัดพังงา

(หน่วย:คน)

จังหวัด	จำนวนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด	(๑) ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ	(๒) ผู้สูงอายุจำแนกตามความสามารถในการทำกิจกรรมประจำวัน (ADL)			(๓) ผู้สูงอายุที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อนขอทาน	(๔) ผู้สูงอายุที่มีที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม	(๕) ผู้สูงอายุที่บริจาคเบี้ยยังชีพ
			ติดบ้าน	ติดสังคม	ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (ติดเตียง)			
พังงา	๔๔,๒๓๙	๔๓,๒๕๔	๔๑๒	๔๐,๙๗๑	๒๐๓	-	๓๕๘	๓
รวม	๔๔,๒๓๙	๔๓,๒๕๔	๔๒๑	๔๐,๙๗๑	๒๐๓	-	๓๕๘	๓

หมายเหตุ แหล่งที่มาของข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

- (๑) ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ ที่มาจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพังงา
 (๒) ผู้สูงอายุจำแนกตามความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวัน (ADL) ที่มาจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา
 (๓) ผู้สูงอายุที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอนาน ที่มาจาก.....-.....
 (๔) ผู้สูงอายุที่มีที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม ที่มาจากสำนักงานพัฒนาสังคมฯจังหวัดพังงา
 (๕) ผู้สูงอายุที่บริจาคเบี้ยยังชีพ ที่มาจากสำนักงานพัฒนาสังคมฯจังหวัดพังงา

จากตารางที่ ๒๓ แสดงสถานการณ์ด้านผู้สูงอายุจังหวัดพังงา มีจำนวน ๔๘,๙๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒๘ พบว่า โดยประเด็นที่พบมากที่สุดคือ มีผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ติดบ้านติดเตียง จำนวน ๖๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๖ ของจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด รองลงมาคือ ผู้สูงอายุที่มีที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม จำนวน ๓๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๓

๓.๖ กลุ่มคนพิการ

ตารางที่ ๒๔ แสดงสถานการณ์คนพิการ จังหวัดพังงา

(หน่วย:คน)

จังหวัด	จำนวน	คนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ	คนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพ	
			เบี้ยยังชีพคนพิการ	เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
พังงา	๘,๗๙๐	๘,๗๙๐	๘,๔๒๑	๔,๗๖๕
รวม	๘,๗๙๐	๘,๗๙๐	๘,๔๒๑	๔,๗๖๕

ที่มา ข้อมูลจากศูนย์บริการคนพิการจังหวัด ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากตารางที่ ๓.๖.๑ แสดงสถานการณ์ด้านคนพิการ มีจำนวน ๘,๗๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๘ ของประชากรทั้งหมด โดยพบว่า คนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการมีจำนวน ๘,๔๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๘๐ จากจำนวนคนพิการทั้งหมด

ตารางที่ ๒๕ แสดงจำนวนคนพิการจำแนกตามสาเหตุความพิการ จังหวัดพังงา

(หน่วย:คน)

จังหวัด	สาเหตุความพิการ						รวม
	พันธุกรรม	โรคติดเชื้อ	อุบัติเหตุ	โรคอื่น ๆ	ไม่ทราบสาเหตุ	มากกว่า ๑ สาเหตุ	
พังงา	๗๕	๑๖๐	๙๕๒	๒,๒๔๐	๕,๓๕๘	๕๖๕	๘,๗๙๐
รวม	๗๕	๑๖๐	๙๕๒	๒,๒๔๐	๕,๓๕๘	๕๖๕	๘,๗๙๐

ที่มา ข้อมูลจากศูนย์บริการคนพิการจังหวัด ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากตารางที่ ๓.๖.๒ แสดงจำนวนคนพิการจำแนกตามสาเหตุความพิการ โดยพบว่า สาเหตุความพิการ โดยไม่ทราบสาเหตุมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๙๖ รองลงมาคือโรคอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๘ และสาเหตุที่พบน้อยที่สุดคือจากพันธุกรรม คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๕ ของสาเหตุความพิการทั้งหมด

ตารางที่ ๒๖ แสดงจำนวนคนพิการจำแนกตามประเภทความพิการ จังหวัดพังงา

(หน่วย:คน)

จังหวัด	ความพิการ							
	พิการทางการเห็น	พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย	พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย	พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม	พิการทางสติปัญญา	พิการทางการเรียนรู้	ออทิสติก	พิการมากกว่า ๑ ประเภท
พังงา	๕๐๐	๒,๐๓๗	๔,๑๘๖	๖๒๗	๗๑๙	๘๐	๗๖	๕๖๕
รวม	๕๐๐	๒,๐๓๗	๔,๑๘๖	๖๒๗	๗๑๙	๘๐	๗๖	๕๖๕

ที่มา ข้อมูลจากศูนย์บริการคนพิการจังหวัด ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากตารางที่ ๒๖ แสดงจำนวนคนพิการจำแนกตามประเภทความพิการ โดยพบว่า ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย พบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๖๒ รองลงมาคือพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๑๗ และสาเหตุที่พบน้อยที่สุดคือออทิสติก คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๖ ของประเภทความพิการทั้งหมด

๓.๗ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส

ตารางที่ ๒๗ แสดงสถานการณ์กลุ่มผู้ด้อยโอกาส จังหวัดพังงา

(หน่วย:คน)

จังหวัด	คนยากจน	คนเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่อาศัย	ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร	ผู้พันโท	ผู้ติดเชื้อ HIV
พังงา	๑๐,๘๓๒	๒๓	๗	-	๑,๕๘๐
รวม	๑๐,๘๓๒	๒๓	๗	-	๑,๕๘๐

ที่มาข้อมูลจากฐานข้อมูล TP MAP /ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดพังงา/ที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา /สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

หมายเหตุ นิยาม ผู้ด้อยโอกาส หมายถึง ผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน และได้รับผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม ภัยธรรมชาติและภัยสงคราม รวมถึงผู้ที่ขาดโอกาสที่จะเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของรัฐ ตลอดจนผู้ประสบปัญหาที่ยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบอันจะส่งผลให้ไม่สามารถดำรงชีวิตได้เท่าเทียมกับผู้อื่น” โดย กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)

จากตารางที่ ๒๗ แสดงสถานการณ์ด้านกลุ่มผู้ด้อยโอกาส พบว่า กลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่พบมากที่สุดคือคนยากจน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๖ ของจำนวนกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทั้งหมด รองลงมาคือผู้ติดเชื้อ HIV คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๐ โดยเป็นคนเร่ร่อน ไร้ที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๘ และไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๖

ส่วนที่ ๔

สถานการณ์เชิงประเด็นทางสังคมในระดับจังหวัดพังงา

๔.๑ สถานการณ์กลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน

๔.๑.๑ ตารางที่ ๒๘ แสดงกลุ่มคนเปราะบางตามฐานข้อมูลระบบการพัฒนาคนแบบชี้เป้า TP MAP แยกรายมิติ จังหวัดพังงา (จากการคัดกรองข้อมูล TP MAP จำนวน ๒๔,๕๓๗ ครัวเรือน)

(หน่วย:คน)

จังหวัด	*จำนวนคนเปราะบาง	ด้านความเป็นอยู่	ด้านการศึกษา	ด้านสุขภาพ	ด้านรายได้	ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ
พังงา	๑๐,๘๓๒	๓,๙๘๘	๒๐๘	๑,๖๖๙	๖,๓๘๔	๑
รวม	๑๐,๘๓๒	๓,๙๘๘	๒๐๘	๑,๖๖๙	๖,๓๘๔	๑

ที่มา ฐานข้อมูลระบบการพัฒนาคนแบบชี้เป้า TP MAP สำนักงานการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ กลุ่มคนเปราะบาง หมายถึง บุคคลที่ต้องการได้รับการพิงพิงจากผู้อื่น ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระหรือตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง โดยสามารถแบ่งกลุ่มคนเปราะบางได้ ดังนี้

- ๑.กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงกว่าบุคคลทั่วไป อาทิ หญิงตั้งครรภ์ ผู้สูงอายุ
- ๒.กลุ่มทุพพลภาพ อาทิ ผู้พิการ ผู้ป่วยจิตเวช ผู้ป่วยเด็ก ผู้ป่วยสมองเสื่อม
๓. กลุ่มที่ไม่มีอิสระพอในการตัดสินใจ อาทิ นักโทษ ทหารเกณฑ์

ตามข้อ ๔.๑.๑ ตารางแสดงกลุ่มคนเปราะบางตามฐานข้อมูลระบบการพัฒนาคนแบบชี้เป้า TP MAP จำแนกเป็นรายมิติจังหวัดพังงา พบว่า มีจำนวนคนเปราะบางที่ตกตัวชี้วัดในแต่ละมิติทั้งหมด ๑๐,๘๓๒ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๔ ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยพบว่าจำนวนคนเปราะบางตกมิติด้านรายได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๙๔

๔.๑.๒ ตารางที่ ๒๙ แสดงข้อมูลครัวเรือนเปราะบาง จังหวัดพังงา

(หน่วย:ครัวเรือน)

จังหวัด	*จำนวนครัวเรือนเปราะบาง	ครัวเรือนที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง	**ระดับความเปราะบางของครัวเรือน			
			ระดับ ๐	ระดับ ๑	ระดับ ๒	ระดับ ๓
พังงา	๒๔,๕๓๗	๒,๓๘๒	๑๕,๑๑๘	๓,๘๒๑	๓,๕๐๖	๒,๐๙๒
รวม	๒๔,๕๓๗	๒,๓๘๒	๑๕,๑๑๘	๓,๘๒๑	๓,๕๐๖	๒,๐๙๒

ที่มา กองตรวจราชการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ข้อมูล ณ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕

***นิยาม** ครัวเรือน หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันและกินอยู่ร่วมกันในสถานที่เดียวกันจำนวน ๖ เดือน เป็นอย่างน้อย โดยจำแนกออกได้เป็น ๒ ชนิด คือ

๑. ครัวเรือนคนเดียว ได้แก่ ครัวเรือนซึ่งประกอบด้วยบุคคลคนเดียวโดยไม่เกี่ยวข้องเป็นสมาชิกของครัวเรือนอื่นใดที่อยู่ในบ้านเดียวกันหรือบุคคลคนเดียวอาศัยอยู่ตามลำพังในบ้านหลังหนึ่ง

๒. ครัวเรือนที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติ ได้แก่ ครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป อยู่รวมกันในบ้านเดียวกัน หรือส่วนหนึ่งของบ้าน และร่วมกันในการจัดหาและใช้สิ่งอุปโภค บริโภคอันจำเป็นแก่การครองชีพของบุคคลกลุ่มนั้น บุคคลเหล่านี้อาจเป็นญาติกัน หรือไม่เป็นญาติกันเลย

ครัวเรือนเปราะบาง ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือ เช่น ครอบครัวยากจนที่มีเด็กเล็ก แม่เลี้ยงเดี่ยว ผู้สูงอายุ คนพิการ สามารถแบ่งระดับความเปราะบางได้ ดังนี้

ครัวเรือนระดับ ๐ หมายถึง ครัวเรือนที่ไม่ตกมิติเรื่องรายได้และมีบุคคลที่มีภาวะพึ่งพิง

ครัวเรือนระดับ ๑ หมายถึงครัวเรือนที่มีรายได้น้อย ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีปัญหาที่อยู่อาศัย

ครัวเรือนระดับ ๒ หมายถึงครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง ๑ - ๒ คน

ครัวเรือนระดับ ๓ หมายถึงครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงมากกว่า ๒ คน

ครัวเรือนที่มีรายได้น้อย คือ ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ต่อคน ต่อปี

ภาวะพึ่งพิง หมายถึง คนที่ต้องได้รับการดูแล/ช่วยเหลือจากคนอื่น (อาทิ เด็กเล็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยติดเตียง เป็นต้น)

ตามข้อ ๔.๑.๒ ตารางแสดงข้อมูลครัวเรือนเปราะบางจังหวัดพังงา จำแนกตามระดับความเปราะบางของครัวเรือน พบว่า จังหวัดพังงามีครัวเรือนเปราะบางตามฐานข้อมูล TP MAP ทั้งหมด ๒๔,๕๓๗ ครัวเรือน หลังจากดำเนินการคัดกรองข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและจำแนกระดับความเปราะบางแล้ว พบว่า เป็นครัวเรือนเปราะบางทั้งหมด ๑๐,๘๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๕ ของฐานข้อมูลครัวเรือนเปราะบางทั้งหมด โดยมีจำนวนครัวเรือนเปราะบางในระดับ ๐ คือครัวเรือนที่ไม่ตกมิติเรื่องรายได้และมีบุคคลในภาวะพึ่งพิง คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖๑ ของจำนวนครัวเรือนเปราะบางทั้งหมด และเมื่อจำแนกครัวเรือนเปราะบางเป็นระดับ ๑ - ๓ พบว่า จำนวนครัวเรือนเปราะบางในระดับ ๑ มากที่สุด คือครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีปัญหาที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๗ รองลงมาคือ ระดับ ๒ ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง ๑ - ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๙ และระดับ ๓ ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงมากกว่า ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๓ โดยจากจำนวนครัวเรือนเปราะบางทั้งหมดเป็นครัวเรือนที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง ร้อยละ ๙.๗๑

๔.๑.๓ ผลการขับเคลื่อนโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน

จังหวัดพังงาได้ดำเนินการขับเคลื่อนโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางรายครัวเรือนตามแนวทางนโยบายของกระทรวง พม. โดย พบว่า จังหวัดพังงามีครัวเรือนเปราะบางตามฐานข้อมูล TP MAP ทั้งหมด ๒๔,๕๓๗ ครัวเรือน หลังจากดำเนินการคัดกรองข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและจำแนกระดับความเปราะบางแล้ว เป็นครัวเรือนเปราะบางทั้งหมด ๑๐,๘๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๕ ของฐานข้อมูลครัวเรือนเปราะบางทั้งหมด โดยมีจำนวนครัวเรือนเปราะบางในระดับ ๐ คือครัวเรือนที่ไม่ตกมิติเรื่องรายได้และมีบุคคลในภาวะพึ่งพิง คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖๑ ของจำนวนครัวเรือนเปราะบางทั้งหมด และเมื่อจำแนกครัวเรือนเปราะบางเป็นระดับ ๑ - ๓ พบว่า จำนวนครัวเรือนเปราะบางในระดับ ๑ มากที่สุด คือครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีปัญหาที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๗ รองลงมาคือ ระดับ ๒ ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง ๑ - ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๙ และระดับ ๓ ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงมากกว่า ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๓ โดยจากจำนวนครัวเรือนเปราะบางทั้งหมดเป็นครัวเรือนที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง ร้อยละ ๙.๗๑ ซึ่งได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและถูกต้องตามความเป็นจริงที่สุด โดยการลงพื้นที่จัดเก็บข้อมูลร่วมกับอาสาสมัครอพม. และเครือข่ายแกนนำชุมชน และได้ดำเนินการขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานขับเคลื่อนโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

๑.งบกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด (กสจ.) โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มคนเปราะบางรายครัวเรือนจังหวัดพังงา งบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ดำเนินการทั้งหมด ๙ กิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย ๓๙๑ คน เพื่อจัดเก็บข้อมูลกลุ่มคนเปราะบางและจัดทำเป็นฐานข้อมูลในพื้นที่ จำนวน ๔๐๐ ชุด และเพื่อให้หน่วยงาน องค์กรต่างๆในจังหวัดนำข้อมูลไปใช้กำหนดเป็นแนวทางหรือวางแผนการช่วยเหลือได้ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

๒.งบเงินกู้เศรษฐกิจฐานราก ปี ๒๕๖๔ โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามเป้าหมาย พม. จังหวัด งบประมาณ ๓,๘๘๖,๖๐๐ บาท กลุ่มเป้าหมาย ๑,๒๔๘ คน ประกอบด้วย ๔ กิจกรรมหลัก ได้แก่

๑) กิจกรรมอบรมส่งเสริมอาชีพครอบครัวให้แก่กลุ่มแม่บ้านวัยใส จำนวน ๓๐๐ คน ๕๓๕,๔๔๐ บาท

๒) กิจกรรมพัฒนาทักษะฝีมือให้แก่แรงงานคนพิการและผู้ดูแลคนพิการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จำนวน ๑๑๒ คน งบประมาณ ๖๔๗,๘๘๐ บาท

๓) กิจกรรมอบรมเทคนิคเพิ่มยอดขายให้แก่เด็กออทิสติกและผู้ปกครอง จำนวน ๓๔ คน งบประมาณ ๖๒๘,๑๔๐ บาท

๔) กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบาง โดยอบรมกลไก อพม. ๖๔๒ คน และส่งเสริมอาชีพตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๑๖๐ คน งบประมาณ ๒,๐๓๕,๑๓๐ บาท

๓.งบพัฒนาจังหวัดปี ๒๕๖๕ โครงการปฏิรูปผู้ประสบปัญหาทางสังคมและคนไร้ที่พึ่งจังหวัดพังงา งบประมาณ ๒,๓๖๐,๙๐๐ บาท ดำเนินการทั้งหมด ๗ กิจกรรม ในพื้นที่ ๕๑ อปท. กลุ่มเป้าหมายจำนวน ๑,๕๓๒ คน

ที่มา กองตรวจราชการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ข้อมูล ณ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

๔.๒ สถานการณ์ภายใต้การแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-19

ตารางที่ ๓๐ แสดงสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 พื้นที่จังหวัดพังงา

(หน่วย:คน)

จังหวัด	ติดเชื้อสะสม	กำลังรักษา	รักษาหาย	เสียชีวิต
พังงา	๑๐,๒๘๕	๒๑	๑๐,๒๓๓	๓๑
รวม	๑๐,๒๘๕	๒๑	๑๐,๒๓๓	๓๑

ที่มา รายงานสถานการณ์ COVID-๑๙ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จังหวัดพังงา พบผู้ป่วยติดเชื้อสะสมทั้งหมด ๑๐,๒๘๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๘๔ ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยรักษาหายแล้วจำนวน ๑๐,๒๓๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๔๙ ของจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด และกำลังรักษาจำนวน ๒๑ ราย เสียชีวิตจำนวน ๓๑ ราย โดยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) ในเขตพื้นที่จังหวัดพังงาได้เกิดการแพร่ระบาดเป็นวงกว้างทำให้ผู้ป่วยยืนยันติดเชื้อรายใหม่และผู้ป่วยสะสมยังคงเพิ่มสูงขึ้น แม้จะอยู่ในระดับที่ไม่รุนแรงเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ใกล้เคียงหรือภาพรวมในระดับประเทศ แต่ก็ยังต้องคงไว้ซึ่งมาตรการควบคุมโรคที่เข้มงวด เพื่อให้การควบคุมโรคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและพร้อมต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหา และรองรับสถานการณ์เร่งด่วนด้านอื่นๆต่อไป

ตารางที่ ๓๑ แสดงข้อมูลการได้รับวัคซีนป้องกันโรค โควิด 19 ประชาชนในพื้นที่จังหวัดพังงา

(หน่วย:คน)

จังหวัด	เข็มที่ ๑	เข็มที่ ๒	กระตุ้นเข็มที่ ๓	กระตุ้นเข็มที่ ๔
พังงา	๒๓๑,๑๔๑	๒๑๙,๐๓๓	๘๖,๑๙๙	๙,๔๕๖
รวม	๒๓๑,๑๔๑	๒๑๙,๐๓๓	๘๖,๑๙๙	๙,๔๕๖

ที่มา รายงานสถานการณ์ COVID-๑๙ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ข้อมูล ณ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ผลการรับวัคซีนป้องกันเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ของประชาชนในจังหวัดพังงา พบว่ามีประชาชนได้รับวัคซีนเข็มที่ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๓๑ ในขณะที่มีประชาชนได้รับวัคซีนเข็มที่ ๔ คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๓ ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีประชาชนรับวัคซีนเข็มที่ ๒ เข็มที่ ๓ และเข็มที่ ๔ ลดลงร้อยละ ๕.๒๔ ร้อยละ ๖๐.๖๕ และร้อยละ ๘๙.๐๓ ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๒ แสดงข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค

COVID-๑๙ พื้นที่จังหวัดพังงา

จังหวัด	ผู้ป่วย COVID-๑๙ (คน)	ครอบครัวผู้เสียชีวิตจาก COVID-๑๙ (ครอบครัว)	ผู้ได้รับผลกระทบที่ได้รับการช่วยเหลือ (คน)	ครอบครัวผู้ได้รับผลกระทบที่ได้รับการช่วยเหลือ (ครอบครัว)
พังงา	๑๐,๒๘๕	-	๑,๖๐๗	๑,๖๐๗
รวม	๑๐,๒๘๕	-	๑,๖๐๗	๑,๖๐๗

ที่มา รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-๑๙ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

จากข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรค COVID - ๑๙ พื้นที่จังหวัดพังงา พบว่า มีจำนวนผู้ป่วย COVID - ๑๙ คิดเป็นร้อยละ ๓.๘๔ ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีผู้ได้รับผลกระทบและได้รับการช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๕ ของจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด

ส่วนที่ ๕

การวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคมในพื้นที่จังหวัดพังงา

(เป็นการนำข้อมูลในส่วนที่ ๒-๔ มาวิเคราะห์ถึงสถานการณ์ทางสังคมในเขตพื้นที่จังหวัดที่รับผิดชอบ)

๑) จากสถิติประชากรของจังหวัดพังงา พบว่า จังหวัดพังงามีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นในทุกปี แต่ในปี ๒๕๖๕ มีจำนวนประชากรลดลงจากปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๘ โดยประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย แต่ในช่วงอายุ ๐ - ๑๗ ปี ,ช่วงอายุ ๑๘ - ๒๕ ปี และช่วงอายุ ๒๖ - ๕๙ ปี ประชากรเพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง ยกเว้นในช่วงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นประชากรสูงอายุ พบว่าประชากรเพศหญิงกลับมีจำนวนมากกว่าประชากรเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๖ แสดงให้เห็นว่าประชากรเพศหญิงมีอายุยืนมากกว่าเพศชาย โดยประชากรในช่วงอายุ ๒๖ - ๕๙ ปี ซึ่งเป็นกลุ่มวัยแรงงานมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๘.๗๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตามประชากรสูงอายุกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี เช่นกัน โดยในปี ๒๕๖๕ จังหวัดพังงามีประชากรสูงอายุ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ถึงร้อยละ ๓.๔๓ ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ผู้สูงอายุในระดับประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าจังหวัดพังงากำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแบบสมบูรณ์ คือมีประชากรสูงอายุ เกินกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในทางกลับกันประชากรกลุ่มเด็กและเยาวชนกลับมีจำนวนลดลงจากปีก่อน

๒) ด้านสาธารณสุขประชาชนในจังหวัดสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขเบื้องต้นในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากมีจำนวนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ครอบคลุมในพื้นที่ทุกตำบล และบางพื้นที่มีมากกว่า ๑ แห่ง แต่จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ยังต้องรับภาระหนักในการดูแลรักษาคนไข้ในอัตราแพทย์ ๑ คนต่อประชากร ๒,๔๗๙ คน

๓) ด้านการศึกษา จังหวัดพังงา มีสถานศึกษาครอบคลุมในทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งประชากรวัยเรียนทั้งหมด ๗๓,๖๐๙ คน สามารถเข้าถึงการศึกษาในทุกระดับชั้น คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๗๔ ของประชากรวัยเรียนทั้งหมด โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๖ ของจำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการศึกษาทั้งหมด

๔) ด้านแรงงาน จังหวัดพังงามีอัตราการว่างงานต่ำ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนประชากรวัยแรงงานกับจำนวนผู้มีงานทำ ซึ่งเป็นผู้มีงานทำจำนวน ๑๔๓,๔๘๗ คนคิดเป็นร้อยละ ๘๔.๘๒ ของประชากรวัยแรงงานทั้งหมด โดยในกลุ่มกำลังแรงงานเป็นกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน จำนวน ๒๑,๖๔๕ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๘ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

๕) ด้านเศรษฐกิจ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ จังหวัดพังงามีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ ถึงร้อยละ ๕๕.๙๒ ซึ่งวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมส่วนใหญ่คือ เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๑๙

๖) ด้านเด็กและเยาวชน มีเด็กที่ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑,๐๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๔ ของจำนวนเด็กที่ได้รับเงินทั้งหมด และมีเด็กนอกระบบซึ่งอยู่ในช่วงอายุที่จะต้องเข้าเรียน แต่ไม่มีโอกาสเข้าเรียนหรือเคยเรียนแต่มีเหตุให้ออกจากสถานศึกษากลางคัน จำนวน ๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๒ ของจำนวนประชากรวัยเรียนทั้งหมด และพบว่ามีเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ ดัดยาเสพติด มั่วสุม ติดเกมส์เล่นการพนัน หรือมีพฤติกรรม

ทางเพศ จำนวน ๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๗ ของจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมด ในส่วนของการตั้งครรภ์ ก่อนวัยอันควรมีจำนวน ๖๓ คน โดยมีจำนวนลดลงจากปี ๒๕๖๔

๗) **ด้านสตรีและครอบครัว** ประเด็นปัญหาสำคัญที่พบคือ ถูกเลิกจ้างหรือตกงาน จำนวน ๑๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๒ ของจำนวนประชากรวัยแรงงานทั้งหมด มีครอบครัวหย่าร้าง จำนวน ๓๙๔ ครอบครัว และครอบครัวที่มีการกระทำความรุนแรงต่อกัน ๘ ครอบครัว

๘) **ด้านผู้สูงอายุ** ประเด็นสำคัญที่เห็นได้ชัดคือจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี ๒๕๖๕ จังหวัดพังงามีประชากรสูงอายุคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๖ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๓.๔๓ ในส่วนของประเด็นปัญหาที่พบคือ ผู้สูงอายุติดบ้านติดเตียงจำนวน ๖๑๕ คน คิดเป็น ร้อยละ ๑.๒๕ และมีผู้สูงอายุที่มีที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม จำนวน ๓๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๓ ของจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด

๙) **ด้านคนพิการ** จังหวัดพังงามีคนพิการทั้งหมด ๘,๗๙๐ คน ได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ ๘,๔๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๘๐ ของจำนวนคนพิการทั้งหมด สาเหตุความพิการส่วนใหญ่มาจากไม่ทราบสาเหตุ ๕,๓๕๘ คน โดยประเภทความพิการที่พบมากที่สุดคือ พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ๔,๑๘๖ คน

๑๐) **ด้านผู้ด้อยโอกาส** ประเด็นสำคัญด้านผู้ด้อยโอกาสที่พบมากที่สุดคือ คนยากจนมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐,๘๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๔ ของจำนวนประชากรทั้งหมด และมีผู้ติดเชื้อ HIV จำนวน ๑,๕๘๐ คน รวมทั้งมีคนเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่อาศัยจำนวน ๒๓ คน

๑๑) **ด้านกลุ่มเปราะบาง** กรณีที่กลุ่มเปราะบางตกเกณฑ์ตัวชี้วัดมากที่สุดคือ มิติด้านรายได้ จำนวน ๖,๓๘๔ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๙๔ รองลงมาคือมิติด้านความเป็นอยู่ จำนวน ๓,๙๘๘ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๒ โดยมีครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีปัญหาด้านที่อยู่อาศัยมากที่สุดจำนวน ๓,๘๒๑ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๗ ของจำนวนครัวเรือนเปราะบางทั้งหมด

๑๒) **สถานการณ์ภายใต้การแพร่ระบาดของเชื้อ Covid - ๑๙** พบผู้ติดเชื้อสะสมจำนวน ๑๐,๒๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๘๔ ของจำนวนประชากรทั้งหมด รักษาหายแล้ว ๑๐,๒๓๓ คน โดยได้รับวัคซีนเข็มที่ ๑ จำนวน ๒๓๑,๑๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๓๑ แต่มีจำนวนผู้รับวัคซีนเข็มที่ ๔ ลดลงเหลือเพียง ๙,๔๕๖ คน

ส่วนที่ ๖

สถานการณ์เชิงประเด็นทางสังคมในระดับจังหวัดพังงา

๖.๑ บทสรุป

๖.๑.๑ ด้านประชากร โครงสร้างประชากรจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๒๖๗,๘๑๐ คน จากข้อมูลประชากรในเขตพื้นที่จังหวัดพังงา พบว่า ในปี ๒๕๖๕ มีจำนวนลดลงจากปี ๒๕๖๔ จำนวน ๗๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๘ แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๑๓๓,๖๕๐ คน เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๓๔,๑๖๐ คน ประชากรส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง ๒๖ - ๕๙ ปี จำนวน ๑๓๐,๕๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๗๔ ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยอำเภอที่มีประชากรอาศัยอยู่มากที่สุดคือ อำเภอตะกั่วป่า คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๖ รองลงมาคือ อำเภอท้ายเหมือง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๓ ส่วนอำเภอที่มีประชากรอาศัยอยู่น้อยที่สุดคือ อำเภอกะปง คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๖ ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๑.๒ สถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนในจังหวัดพังงามีจำนวนทั้งสิ้น ๘๘,๑๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๙๑ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ซึ่งจำนวนเด็กและเยาวชนปี ๒๕๖๕ ลดลงจากปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๒ โดยมีจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในระบบการศึกษาจำนวน ๕๒,๑๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๑๓ ของจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมด และคิดเป็นร้อยละ ๘๑.๗๔ ของประชากรที่อยู่ในวัยกำลังศึกษา โดยอยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน ๒๓,๐๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๖ ของจำนวนผู้อยู่ในระบบการศึกษาทั้งหมด รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน ๑๐,๒๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗๓ ซึ่งมีสถานศึกษาในจังหวัดทั้งหมด ๑๙๓ แห่ง สถานศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุดคือ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน ๑๔๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๖๘ รองลงมาคือ สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน ๑๗ แห่ง โดยมีเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ที่ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด จำนวน ๑๑,๘๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๗๗ ของจำนวนเด็กที่อายุไม่เกิน ๖ ปีทั้งหมด ซึ่งพบประเด็นปัญหาเด็กที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวน ๖๓ คน ลดลงจากปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๘๑ ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอตะกั่วป่า จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๑๐ ของจำนวนเด็กที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรทั้งหมด และพบเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมทั้งหมด ๖๖ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗๙ โดยพบเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกายและจิตใจ จำนวน ๓ คน ลดลงจากปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๙๒

๖.๑.๓ สถานการณ์ด้านสตรีและครอบครัว จังหวัดพังงามีจำนวนประชากรสตรี (อายุ ๒๕ - ๕๙ ปี) ทั้งหมด ๖๔,๘๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๑ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในส่วนของจำนวนสถิติบ้านจากรฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒๑,๑๙๑ หลัง โดยพื้นที่ที่มีจำนวนบ้านมากที่สุดคือ อำเภอตะกั่วป่า จำนวน ๒๗,๐๐๒ หลัง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๘ รองลงมาคือ อำเภอท้ายเหมือง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘๘ ในส่วนของประเด็นปัญหาการถูกเลิกจ้างงาน พบว่า มีคนถูกเลิกจ้าง/ตงงาน จำนวน ๑๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕ ของประชากรวัยแรงงานทั้งหมด (อายุ ๒๖ - ๕๙ ปี) และพบว่าสตรีที่ถูกทำร้ายร่างกายจิตใจ จำนวน ๗ คน คิดเป็น ร้อยละ ๐.๐๑ ของจำนวนประชากรหญิงทั้งหมด

จากข้อมูลด้านครอบครัว เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างปี ๒๕๖๔ กับปี ๒๕๖๕ พบว่า ในปี ๒๕๖๕ สถิติการจดทะเบียนสมรสลดลงจากปี ๒๕๖๔ ลดลงร้อยละ ๒.๙๖ เช่นเดียวกับสถิติการหย่าร้างลดลง ร้อยละ

๑๖.๘๘ และจากสถิติการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๕ มีแนวโน้มลดลงจากปี ๒๕๖๔ โดยในปี ๒๕๖๕ มีจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงจำนวน ๘ คน ลดลงจากปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๒๒ โดยในจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ๒๖ - ๕๙ ปี จำนวน ๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด และผู้ถูกกระทำความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งสาเหตุการกระทำความรุนแรงที่พบมากที่สุดมาจากสาเหตุรู้สึกมีอำนาจเหนือกว่าอีกฝ่าย คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ รองลงมาคือสาเหตุจากการเมาสุรา ยาเสพติด สาเหตุจากการหึงหวง นอกใจ และปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งลักษณะการกระทำความรุนแรงที่พบทั้งหมดคือ การทำร้ายร่างกาย/ตบตี รวมทั้งมีครอบครัวยากจนจากฐานข้อมูล TPMAP จำนวน ๒๔,๓๕๗ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๐ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด

๖.๑.๔ สถานการณ์ด้านผู้สูงอายุ ในส่วนของข้อมูลประชากรที่มีอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไปในจังหวัดพังงามีจำนวนทั้งหมด ๔๙,๑๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๓.๔๓ ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ผู้สูงอายุในระดับประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน และจังหวัดพังงากำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแบบสมบูรณ์ คือมีประชากรสูงอายุเกินกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด จากข้อมูลผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๔๓,๒๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๐๒ ถือว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่พึงได้รับ โดยมีผู้สูงอายุติดบ้าน จำนวน ๔๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๔ และมีผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ติดเตียงจำนวน ๒๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๑ โดยมีผู้สูงอายุที่มีที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม จำนวน ๓๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๓ ของจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด

๖.๑.๕ สถานการณ์ด้านคนพิการ จังหวัดพังงามีจำนวนคนพิการทั้งสิ้น ๘,๗๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๘,๔๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๘๐ ของจำนวนคนพิการทั้งหมด โดยมีคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๒๑ ซึ่งสาเหตุความพิการ และจากข้อมูลจำแนกสาเหตุความพิการ พบว่า สาเหตุความพิการที่พบมากที่สุด คือ ไม่ทราบสาเหตุถึงร้อยละ ๖๐.๙๖ รองลงมาคือ สาเหตุจากโรคอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๘ จากสาเหตุความพิการทั้งหมด โดยประเภทความพิการที่พบมากที่สุดคือ พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๖๒ รองลงมาคือ พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๑๗

๖.๑.๖ สถานการณ์ด้านผู้ด้อยโอกาส จากข้อมูล พบว่า มีจำนวนคนยากจน จำนวน ๑๐,๘๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๔ ของจำนวนประชากรทั้งหมด เป็นคนเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑ ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร จำนวน ๗ คน จากข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคมมีผู้ติดเชื้อ HIV จำนวน ๑,๕๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๙ และเป็นผู้ป่วยเอดส์จำนวน ๑,๔๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๖ ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๑.๗ สถานการณ์กลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน พบว่า จังหวัดพังงามีครัวเรือนเปราะบางตามฐานข้อมูล TP MAP ทั้งหมด ๒๔,๕๓๗ ครัวเรือน หลังจากดำเนินการคัดกรองข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและจำแนกระดับความเปราะบางแล้ว พบว่า เป็นครัวเรือนเปราะบางทั้งหมด ๑๐,๘๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๕ ของฐานข้อมูลครัวเรือนเปราะบางทั้งหมด โดยมีจำนวนครัวเรือนเปราะบางในระดับ ๐ คือครัวเรือนที่ไม่ตกมิติเรื่องรายได้และมีบุคคลในภาวะพึ่งพิง คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖๑ ของจำนวนครัวเรือนเปราะบางทั้งหมด และเมื่อจำแนกครัวเรือนเปราะบางเป็นระดับ ๑ - ๓ พบว่า จำนวนครัวเรือนเปราะบางในระดับ ๑ มากที่สุด คือครัวเรือนที่มีรายได้น้อย

และมีปัญหาที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๗ รองลงมาคือ ระดับ ๒ ครั้วเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง ๑ - ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๙ และระดับ ๓ ครั้วเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงมากกว่า ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๓ โดยจากจำนวนครัวเรือนเปราะบางทั้งหมดเป็นครัวเรือนที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง ร้อยละ ๙.๗๑

๖.๑.๘ สถานการณ์ภายใต้การแพร่ระบาดของเชื้อ Covid - ๑๙ พบว่า จังหวัดพังงา พบผู้ป่วยติดเชื้อสะสมทั้งหมด ๑๐,๒๘๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๘๔ ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยรักษาหายแล้วจำนวน ๑๐,๒๓๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๔๙ ของจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด และกำลังรักษาจำนวน ๒๑ ราย เสียชีวิตจำนวน ๓๑ ราย มีประชาชนได้รับวัคซีนเข็มที่ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๓๑ ในขณะที่มีประชาชนได้รับวัคซีนเข็มที่ ๔ คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๓ ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีประชาชนรับวัคซีนเข็มที่ ๒ เข็มที่ ๓ และเข็มที่ ๔ ลดลงร้อยละ ๕.๒๔ ร้อยละ ๖๐.๖๕ และร้อยละ ๘๙.๐๓ ตามลำดับ และมีผู้ได้รับผลกระทบและได้รับการช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๕ ของจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด

๖.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) การส่งเสริมการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุให้กับคนทุกช่วงวัย รวมถึงการเสริมสร้างทักษะ ความรู้ความเข้าใจ และวางแผนการเข้าสู่วัยสูงอายุอย่างภาคภูมิใจและไม่เป็นภาระต่อสังคม

๒) การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและทักษะด้านอาชีพให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพมีรายได้ และพึ่งพาตนเองได้

๓) การแก้ไขปัญหาสังคม ควรถือเป็นภารกิจของทุกภาคส่วนในการเข้ามามีส่วนร่วม โดยสามารถนำข้อมูลที่มีและข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาใช้ เช่น ข้อมูลคนยากจนจากฐานข้อมูล TPMAP ข้อมูล จปฐ. ฯลฯ ประกอบในการป้องกันปัญหาและพัฒนากลุ่มเป้าหมายทั้งในระดับครอบครัวและชุมชนผ่านการจัดทำโครงการ/กิจกรรมให้สอดคล้องกับปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น

๖.๓ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติระดับจังหวัดพังงา

๑) ควรมีการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัด ตั้งแต่การกำหนดแผนการดำเนินงาน พื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการติดตามประเมินผล โดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับความเป็นจริงนำไปใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อจัดทำแผนงานโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และบริบทของสถานการณ์ปัญหาในแต่ละพื้นที่

๒) ควรมีการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ทั้งหน่วยงานระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัด เพื่อให้สามารถนำข้อมูลพื้นฐานที่มีไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายแผนงาน/โครงการในการคุ้มครองป้องกัน และแก้ไขปัญหาทางสังคมในระดับพื้นที่ รวมทั้งจังหวัดสามารถนำข้อมูลในภาพรวมไปใช้ประโยชน์วิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาทางสังคมที่สำคัญและกำหนดนโยบายแผนงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมในจังหวัดต่อไป